

18) "Εμπ. "Ετερον ὅμοιον" ἐν τῷ ἐξέρῳ ε' μηνοειδές· ἔστι δὲ τὸ ε' τοῦτο τὸ ἀρχαιότερον παράδειγμα τοῦ σχήματος τοῦτου. Ἀργυροῦν.

19) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ πυργωτοῦ στέμματος καί: ΒΑ=Βα[σιλέως].

"Οπ. Παλλὰς μετὰ κράνου· καί: Εὔα=Εὐα[γόρου].

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΙ.

20) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά, λίαν ἀρχαῖκον ρυθμόν, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, τὴν κόμην μακράν καὶ κυματιζομένην. Φέρει περιδέραιον καὶ μακρὰ ἐνώτια, ὅμοια ἀρχαῖκῳ ἀγάλματι, ἱσταμένῳ ἐπὶ βάσεως, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τιάραν διὰ ροδάκων κεκοιμημένην καὶ περικυκλωμένην ὑπὸ ὄρου ἐκ μαργαριτῶν. Περὶ τὸ ὅλον κύκλος ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ κόμης κρεμαμένης καὶ ἐνώτιον τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου. Τὸ κορινθιακὸν κράνος μετὰ λόφου δάφνης περιβεβλημένον. "Εμπροσθεν καὶ ὀπισθεν: πα. νι=Βα[σιλέως] Νι[κοκλέως]. Χρυσοῦν.

21) "Εμπ. "Ετερον ὅμοιον" ἔτι: πα. νι=βα[σιλέως] Νι[κοκλέως]. "Οπισθεν τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀφροδίτης: φα. Χρυσοῦν.

22) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, τὴν κόμην μετὰ καλύπτρας· κύκλος ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. Δελφίν πρὸς τὰ ἀριστερά ὑπεράνω: πα. νι=βα[σιλέως] Νι[κοκλέως], ὑποκάτω ΒΝ. Κύκλος ἐκ σφαιριδίων. Χρυσοῦν.

23) "Εμπ. Ζεὺς καθήμενος, ἀντωπός, ἐπὶ θρόνου μετὰ νώτων, ἔχων τοὺς πόδας ἐπὶ σκίμπος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην καὶ στηρίζων τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου· κύκλῳ: πα. σι. λε. φο. σε. νι. κο. κε. λε. φο. σε=βασιλέως Νικοκλέως.

"Οπ. Ἀφροδίτη ἐστεμμένη μετὰ μυρσίνης, ὀρθία, ἀντωπός, ἡμισμένη χιτῶνα ἀττικόν, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην ὑπεράνω θυμιατηρίου, τῇ δ' ἀριστερᾷ μακρὸν κλάδον ροιᾶς μετὰ φύλλων καὶ ἀνθέων· καί: πα. σι. λε. φο. σε. τα. μο. νι. κα. σι. κε=βασιλέως Δαμονι[κω]-κασίγ[νητων]. Ἀργυροῦν.

24) "Εμπ. Ἀφροδίτη μετὰ πυργωτοῦ στέμματος καί ΒΑ=βασιλέως.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνηφόρος μετὰ τόξου πρὸς τὰ ἀριστερά καί ΝΙΚ=Νικοκλέους· ὑπὸ τὸν λαίμῳ Τ.

ΕΥΑΓΟΡΟΥ Β'.

25) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔχουσα τὴν κόμην μακράν, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, περιδέραιον καὶ ἐνώτια, καὶ φέρουσα στέφανον πυργωτόν· ὀπισθεν ΒΑ (σιλέως).

"Οπ. Κεφαλὴ Παλλᾶδος, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τὴν κόμην μακράν, τὸν λαίμῳ μεθ' ἱματίου, περιδέραιον καὶ ἐνώτια, καὶ φέρουσα κράνος κορινθιακὸν δαφνηφόρον μετὰ λόφου. "Οπισθεν ΕΥΑ(γόρου). Χρυσοῦν.

26) "Εμπ. "Ετερον ὅμοιον, κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ἄνευ ΒΑ.

"Οπ. Κεφαλὴ Παλλᾶδος πρὸς τὰ ἀριστερά, ΕΥΑ. Χρυσοῦν.

27) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ὀπισθεν ΒΑ. Ἀργυροῦν.

28) "Εμπ. Κεφαλὴ Παλλᾶδος πρὸς τὰ δεξιὰ φέρουσα κράνος ἀττικὸν δαφνηφόρον, περιδέραιον καὶ ἐνώτια· τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ὀπισθεν ΕΥΑ. Ἀργυροῦν.

29) "Εμπ. Κεφαλὴ Παλλᾶδος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα κράνος ἀττικὸν μετὰ λόφου, περιδέραιον καὶ ἐνώτια.

"Οπ. Ἀστὴρ μετὰ ὀκτώ ἀκτίνων, καί: πα=βα. Ἀργυροῦν.

30) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ τῆς Παλλᾶδος.

"Οπ. Τὸ πρόσθιον τάχυρον κατακειμένου πρὸς τὰ ἀριστερά. "Εμπροσθεν Σ. Χαλκοῦν.

31) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

"Οπ. Πρῶρα νεώς, πρὸς τὰ ἀριστερά· ἔμπροσθεν: ΣΑΔ. Χαλκοῦν.

1) Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τοῦτου ἀναφέρεται καὶ ἐν τινι ἐπιγραφῇ ἀνακαλυφθείσῃ ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Μονῇ τῆς Πάφου.

32) "Εμπ. "Ετερον ὅμοιον· ἡ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος ΣΑ. Χαλκοῦν.

33) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά (ὡς ἐν ἀριθ. 31).

"Οπ. Κεφαλὴ δυνάστου, πρὸς τὰ ἀριστερά, μετὰ τιάρας παρσικῆς, καλυπτούσης τὸν πώγωνα· ἔμπροσθεν ἀστὴρ μετὰ δεκαεὶ ἀκτίνων. Ἀργυροῦν.

34) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα διάδημα πυργωτόν.

"Οπ. Προτομὴ τοῦ αὐτοῦ δυνάστου ἀντωπός, μεθ' ἱματίου καὶ περιδέραιου· ὁ ἀστὴρ ἐστὶ πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀργυροῦν.

35) "Εμπ. Λέων πρὸς τὰ ἀριστερά, καταβιβρώσκων λεῖαν. "Επὶ τῶν νώτων τοῦ αἰτὸς ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν ὑπεράνω ἀστὴρ ἐκ δεκαεὶ ἀκτίνων· ὀπισθεν ΒΑ.

"Οπ. ΕΥΑ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, τὴν κόμην μακράν καὶ φέρουσα πυργωτόν στέφανον καὶ περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν. Χρυσοῦν.

36) "Εμπ. Κεφαλὴ Παλλᾶδος, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τὴν κόμην μακράν καὶ φέρουσα περιδέραιον καὶ ἐνώτια· τὸ κράνος κορινθιακὸν δαφνηφόρον μετὰ λόφου· ὀπισθεν πιθανῶς: ε. υ.=ΕΥ.

"Οπ. Λέων βαδίζων πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὑπεράνω ΕΥΑ, καὶ ἀστὴρ μετὰ ὀκτώ ἀκτίνων. Χαλκοῦν.

37) "Εμπ. Ἑρμῆς ἡμιγονατισμένος πρὸς τὰ ἀριστερά· ἄνευ ἐπιγραφῆς.

"Οπ. Λέων ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά· καί: ε. υ. να. υ.=Εὐ(φαγόρου)· Ναυ(άρχου). Ἀργυροῦν.

38) "Εμπ. Σφίγξ, πρὸς τὰ ἀριστερά· κύκλῳ: ε. υ. φα. κο. καὶ παρ' αὐτά: πα. ἡ να.=Εὐ(αγῶρου) βα[σιλέως]· ἡ να(υάρχου).

"Οπ. Λωτοῦ ἄνθος, ἄνευ ἐπιγραφῆς. Ἀργυροῦν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Αὐστριακὸς ἀξιωματικὸς καὶ τὶς Ἀμερικανὸς ἀπεφάσισαν νὰ προῶσιν εἰς ἐκδρομὴν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν ἵνα ἐπιστημονικῶς διερευνήσωσι τμῆμα τῆς εὐρείας αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστατείαν διατελούσης χώρας, τὸ πλεῖστον τῆς ὁποίας οὔτε ἤγγισε μέχρι τοῦδε ὁ λευκὸς ἄνθρωπος. Εἰς τῶν διερευνητῶν εἶναι ὁ Λουδοβίκος Ρίττερ φὸν Χαϊνελ, ἀξιωματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ ναυτικοῦ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐπιστήμων συνόδος τοῦ κόμητος Σαμουήλ Τελέκη κατὰ τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ ἀνὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν τῷ 1887, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν αἱ λίμναι Ροδόλφου καὶ Στεφανίας. Ὁ ἕτερος τῶν τῆς ἐκδρομῆς κυρίων εἶναι ὁ κ. Γουλιέλμος Ἀστὼρ Σάντλαρ, ἀμερικανός, ὅστις γνωστὸς ἤδη τυγχάνει ἐκ τῆς μερικῆς καταμετρήσεως τοῦ ὕρους Κιλιμαντζάρου πρὸ τριετίας. Οἱ ἐξερευνηταὶ ἄμα ὡς ἀφίκωνται εἰς Ζανζιβάρην θὰ μισθώσωσι διακοσίους ἄνδρας. Τὰ ἀναγκαῖα ὅπλα θὰ προμηθεύσῃ τὸ αὐστριακὸν ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ὅπερ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου θὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα. Ὁ μόνος σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ περαιτέρω ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τῆς χώρας. Αἱ δημοσιεύσεις τοῦ κ. φὸν Χαϊνελ περὶ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ Τελέκη ἀπέδειξαν ὅτι μεγάλως διακρίνεται ὡς γεωγράφος, αἱ δὲ αὐστριακαὶ ἀρχαὶ σεμνύνονται ἐπὶ τῇ ἀναπτύξει τῆς τῆς Ἀφρικῆς διερεύνησεως. Οἱ ἐξερευνηταὶ προτίθενται ν' ἀκολουθήσωσι τὸν ποταμὸν Τάναν καὶ νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὅρου Κενίας, ὅπερ καθ' ὅλοκληρίαν ἐξετασθήσεται καὶ καταμετρηθήσεται. Βραδύτερον οἱ ἐξερευνηταὶ χωρήσουσι πρὸς Β διὰ μέσου ἀνεξερευνητοῦ χώρος

μέχρι τῶν βορείων ἄκρων τῆς λίμνης Στεφανίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν ποταμὸν Ὀμον, τὸ μέσον ἀνεξερευνήτον ρεῦμα τοῦ ὁποίου θ' ἀκολουθῶσαι μέχρι τῆς υποτιθεμένης ἐκβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν λίμνην Ροδόλφου καὶ διὰ τῆς ἀδυσσιναϊκῆς χώρας, ἥτοι μέχρι τριῶν μοιρῶν βορείου γεωγραφικοῦ πλάτους. Οὕτως ἐλπίζεται ἡ ἐπιτυχία ἀδιασπάστου συνδέσμου μεταξὺ τῶν ἐξερευνηθέντων μέχρι τοῦδε λιμένων ἐν τε τοῖς νοτίοις καὶ βορείοις τμήμασιν, ἅτινα πανῶν χωρίζονται ἐν τοῖς χάρταις ὑπὸ λευκῶν μερῶν. Οἱ ἐξερευνηταὶ προτίθενται νὰ ὑποστρέψωσι τρεπόμενοι πρὸς Α διὰ μέσου τῆς χώρας Σομαλῆ, ἣν θὰ διασχίσωσιν ἀπὸ τοῦ δυτικωτάτου τμήματος μέχρι τῆς Α ἀκτῆς. Ἐλπίζεται ὅτι ὁλόκληρον τοῦτο τὸ ἔργον διεκπεραιωθήσεται ἐντὸς 12—18 μηνῶν μετὰ τὴν ἐκ Ζανζιβάρης ἀναχώρησιν. Οἱ ἐξερευνηταὶ συνεφώνησαν νὰ διανεῖμωσι πάσας αὐτῶν τὰς συλλογὰς ἐξ ἴσου εἰς τὸ Σμιθσώνειον Ἰνστιτούτον τῆς Οὐασινγκτῶνος καὶ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μουσεῖον τῆς Βιέννης, καὶ νὰ χορηγήσωσιν ἀντίτυπα πάντων τῶν χαρτῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐταιρίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἥς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ἐγγράφως ὑπεχρεώθησαν νὰ τηρήσωσι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκδρομῆς αὐτῶν. Πρὸς τοῦτοις ὑπεσχέθησαν ν' ἀπόσχωσι πάσης σκληρότητος πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὡς καὶ τοῦ φόνου ἀχρήστων αὐτοῖς ζῶων, πτηνῶν κλπ. Ἀφ' ἐτέρου ἡ ἐταιρία ὑπεσχέθη αὐτοῖς βοήθειαν καὶ προστασίαν, παραιτηθεῖσα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν ἐξ ἐκάστου ὄπλου ποσὸν 500 λιρῶν στερελινῶν.

ΕΥΘΑΛΙΑ.

Τὴν ὠραίαν κεφαλὴν αὐτῆς ἐκ λευκανθέμων ἐστεμμένην ἔχουσα καὶ ὦν, ἔτερα εἰς χεῖρας ἄνθη φέρουσα, ὅλως ἀδιάφορος πρὸς τὰ περὶ αὐτὴν ἡ Εὐθαλία πενθίμως ἄδει καὶ διὰ τῶν ἐν χερσὶν ἀνθέων ραίνει μέρος τοῦ δαπέδου τοῦ κοιτῶνος, ἀπαρallaκτῶς ὥστε ὑπ' αὐτὸ ὑπῆρχε τεθαμμένος φίλτατος αὐτῆς. — Μήτοι παίζει; . . . Φεῦ! εἶναι δυνατόν νὰ παίζῃ κόρη βεβήλως διακωμωδοῦσα πρᾶξιν εὐσεβῆ, λυγρότατα συναισθήματα διεγείρουσαν! ὦ; ἡ Εὐθαλία εἶναι τόσον εὐσεβής, ὅσον εὐειδής. Ἀλλ' οἷμοι! πᾶσχει ἡ ταλαίπωρος, πᾶσχει τὰς φρένας! Ὁ νοῦς αὐτῆς, ὥς περ φύλλον ὑπ' ἀνέμου αἰωρούμενον ὠθεῖται ὑπὸ τῆς παραρροσύνης εἰς παραλόγους πρᾶξεις. Παράφρονε! ἡ κόρη. Τάλαινα ἀνθρωπότης! καὶ τὸ πνεῦμά σου αὐτό, τὸ τοσοῦτον ἔξογον, τὸ διακρίνόν σε τῶν ἄλλων ζῶων, τὸ ὁδηγοῦν σε εἰς ἐφευρέσεις φοβεράς, εἰς ἀνακαλύψεις καταπληκτικὰς, τὸ γεννῶν τὴν ὑψίστην τῶν ἐπιστημῶν φιλοσοφίαν, τὸ καθιστῶν σε κύριον τῆς γῆς, τῶν ἀνέμων, τῶν ὑδάτων, τῶν στοιχείων πάντων, τὸ πνεῦμα τέλος, τὸ ἀφομοιοῦν σε πρὸς τὸν Πλάστην σου, καὶ τοῦτο εἰς ἀσθενεῖαν υποκείται, ἀπόλλυσι πολλάκις τὴν δύναμιν τοῦ κρίνειν, καὶ τότε τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος! ἄλογον, οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον.

Ἐπαύσατο ἡ Εὐθαλία ψάλλουσα καὶ τοὺς δακτύλους ἐπὶ τοῦ στόματος τιθεῖσα, «Σιγήσατε, σιγήσατε», μὲ τρέμουσαν, λέγει, φωνήν. «Καθεύδει ὁ ἀγαπητός μου εἰς τὸ βάθος τὸ ζοφῶδες τοῦ χρυσοῦ τάφου. Σιγὴ! μὴ ἐξυπνήσας ἴδῃ τὴν κατὰστασιν τῆς φίλης, ἣν ἐλάτρευεν» ὦ! ναί. καθεύδεις σύ τὸν ὕπνον τὸν αἰώνιον, γλυκύτατέ μοι Γλαῦκε, θῦμα δύστηνον ψυχῆς κακοῦργου. Φεῦ! ἐσθέσθη ὁ πυρῶδης ὀφθαλμός σου καὶ εἰς χοῦν ἀφομοιώθη ἡ μεγάλη σου καρδιά, ὃν παμφίλτατον! Γλαῦκε, Γλαῦκέ μου! δὲν φθάνει ἡ θρηνώδης μου φωνὴ εἰς τὰς νεκράς σου ἀκοάς; ὦ! λάβε, λάβε καὶ ἐμὲ πλησίόν σου· ἀρκοῦσι τὰ δεινὰ μου! Τοιαῦτα ὑπὸ λύπης καὶ παραρροσύνης τρυχομένη ἐφώνει μετὰ θρήνου κόρη εὐειδής καὶ θελκτική, ἡ Εὐθαλία.

Κόρη εὐπατρίδου, πρῶτῳ ἀποφάνισθεῖσα πρὸς μητρός, δὲν ἀπέλαυσεν τῆς τλήμων τῶν θωπειῶν καὶ περιπτύξεων ἐκείνων, τῶν ἡδυτάτων εἰς τοὺς πατέρας, δὲν ἐνηγκαλίσθη ταύτην στοργικὴ θερμὴ μητρός ἀγκαλῆ. Ὁ πατήρ ἡγάπα αὐτήν, ἀλλ' ἀνέθηκε τὴν ὑπὲρ αὐτῆς φροντίδα εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ σύζυγον, γυναικα πολυμήχανον καὶ βάρυ-

θρον. Ὡς περ νοσσίον εἰς φωλεὸν ὄρνιθος ξένης, οὕτως ἡ δυστυχὴς κόρη ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ δερομένη καὶ προπηλακίζομένη ὑπὸ τῆς ἀσπλάγχχνου μητρίδος, οὐδέποτε εἶδε ἡμέραν εὐτυχίᾳ, ἃφ' οὗ μάλιστα ἀπέκτησε καὶ κόρην ἡ κακότερος γυνή. Τὰ χοράσια ἀμφοτέρω προήγοντο κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ μὲν ὑπὸ τῶν θωπειῶν καὶ πεοιπτύξεων διαθροπτόμενον, τὸ δὲ ὑπὸ τὰς ἀσπλάγχχνους ἐπιπλήξεις καὶ μορφὰς ἐπιγνῆμpton τὴν ἀθῶν του καρδίας· ἀλλ' οὐδέποτε τὸ στόμα ἤνοιζεν, ἵνα κατηγορήσῃ τῆς ἀθλίας μητρίδος πρὸς τὸν πατέρα· ἡ στοργὴ αὐτοῦ τῇ ἥτῳ ἀρκετὴ· δὲν ἤθελεν ἵνα λυπήσῃ τοσοῦτον. Ἦτο λίαν μετριόφρων, ἥτο ἀπείρως ἀγαθὴ, ἥτο πολὺ εὐαίσθητος.

Πρῶτῳ ἦδη ἔρως φλογερὸς ἐθέριμανεν αὐτῆς τὰ στήθη· ἡγάπησε τὸν Γλαῦκον. Ὁ πατήρ ἐμνήστευσεν αὐτὴν μετὰ τοῦ Γλαύκου, ὅστις ἐμμανῶς αὐτὴν ἡγάπα· καὶ ἦδη ἥτο εὐτυχὴς ἡ Εὐθαλία, οὐδ' ἐνεθυμεῖτο πλέον τὰς φρικτὰς ἡμέρας, ἃς διήγαγε παρὰ τῇ μητρίᾳ. Ναί, ὅταν ἡ χαρὰ, ὅταν ἡ εὐτυχία κατακλύζῃ τὴν καρδίαν ἡμῶν, εὐκόλως λησμονοῦμεν παρελθούσαν συμφορὰν. Ἦτο εὐτυχὴς ὁ Γλαῦκος ἀγαπῶν τὴν Εὐθαλίαν καὶ αὐτὴ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀγαπητοῦ μετεῖχε. Ἠλίος λαμπρὸς αὐτὸς καθίστην φωτεινὴν καὶ τὴν πτωχὴν ἐκείνην Φοῖβην.

Ἡ ἀνέφελος εὐδαιμονία τῶν ἀθῶν ἐραστῶν τὰ θρηϊῶδ' ἐνστικτα τῆς καταχρονίου μητρίδος διήγειρεν: «Ἄ! ὄχι, ὄχι, ἔλεγε· δὲν πρέπει σὺ νὰ εὐτυχίσῃς, διότι τότε ἡ κόρη μου θὰ μείνῃ ἄκληρος». Εἶχε πολλοὺς ἀδάμακτας, εἶχε κοσμήματα παντοῖα ἡ ἀποθανοῦσα μήτηρ, ἅτινα ἀνέχον ἀπαντὰ εἰς τὴν ὠραίαν Εὐθαλίαν. Ἡ ἀπληστος γυνὴ ἐπωφθαλμία τὴν περιουσίαν ταύτην καὶ ἐμύδετο κακὰ κατὰ τῆς τλήμονος ἐκείνης κόρης· δὲν ἄφρινεν αὐτὴν ἵνα καθεύδῃ ἡσυχος ἡ μέλλουσα τῆς Εὐθαλίας σύζευξις μετὰ τοῦ Γλαύκου. Ἐσκέπτετο νὰ τὴν φονεύσῃ, ἀλλὰ πάλιν ἔτρεμεν ἀναλογοζομένη τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Γλαύκου. «Πρέπει, ἔλεγε, τὸν κύνα τοῦτον πρῶτον ἵνα ἐκποδῶν ποιήσωμεν. Ἦδῃ ἡ γυνή, ἡ μέγαίρα εἶχεν ἀποφασίσει ἐν τῇ διανοίᾳ, εἶχε συλλάβει σχέδιον ἀπαίσιον κατ' ἀμφοτέρων.

* *

Ὁ Γλαῦκος, νέος εὐγενὴς, εὐάγωγος, πεπαιδευμένος, ἡγάπα ἀληθῶς καὶ ἐγκαρδίως τὴν χαριτόμορφον ἐκείνην κόρην καὶ αἰεὶ ὠνεροπόλει μέλλον εὐδαιμον δι' αὐτὸν καὶ δι' ἐκείνην, μεθ' ἧς ἡ μοῖρα τὸν συνήνωσεν· ἔμελλε δὲ μετ' ὀλίγον καὶ ὁ ὑμῆναιος νὰ τὸν ἐνώσῃ διὰ παντός· ἦν ὅλος χαρὰ, ὅλος τερπικὴ. Ἡ παρθενικὴ, ἡ ἄκακος, ἡ τρυφερὰ καρδιά τῆς ὠραίας Εὐθαλίας ἥτο ἀφιερωμένη εἰς αὐτόν· ἡγάπα, ἡγαπᾶτο· τί τοῦτου θελξιθυμότερον! ποία εὐτυχία μείζων ταύτης παρὰ τοῖς θνητοῖς! Δύο καρδαί, ὅταν ἀγαπῶνται δι' ἀληθοῦς ἔρωτος, εἶναι βωμοί, ἐν οἷς ἡ εὐτυχία θύει, εἶναι κύλικες πλήρεις νεκταρος εὐδαιμονίας!

Ἀλλὰ φεῦ! ἡ εὐτυχία σύνοικος τοῖς θνητοῖς ἐπὶ μακρὸν οὐδέποτε, καὶ ἂν ποτε φανῇ προσμειδῶσα εὐμενῶς αὐτοῖς, «Μηδὲνὰ πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε!» τοῦτο ἔσται εἰρωνεία τραγικὴ, ἡ ἔπονται οἱ πόνοι καὶ τὰ δάκρυα. Ποία δύναμις τῶν ἐπιγείων ἱκανὴ ἐστίν, ἵνα κωλύσῃ τὴν μέλαιναν χεῖρα τοῦ ταυλεγοῦς θανάτου ἀνηλεῶς ἐκτεινομένην, ἵνα ἀφαρπᾷ τὸ ταλαίπωρον ἀνθρώπινον θῦμα! Ἀλλ' ἔτε, ἔτε, ὦ ζοφεραὶ σκέψεις, μὴ μου κατακλύζεται τὸν νοῦν, μὴ κατακυριεύετε τῆς διανοίας!

Πρῶτῳ τινὰ ὁ Γλαῦκος φεῦ! εὐρέθη ἄπνους ἐπὶ τῆς στρωμνῆς αὐτοῦ. Οἱ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἀπέθανε δηλητηριασθεὶς. Μυστήριον! Τίς ἄρα γε ἐφόνευσεν τὸν νεανίαν; τίς κακοῦργος χεὶρ τὴν εὐτυχίαν ἐπλήξε τῶν ἐραστῶν; Μυστήριον! οὐδεὶς ἤδεις, οὐδεὶς οὐδὲν ἐγίνωσκεν! Ὁ Γλαῦκος, ὁ ἀγαπητὸς ἀπέθανεν! . . . ὦ! τοῦτο ἥτο κτύπημα δεινότατον καὶ τελευταῖον διὰ τὴν νεανίδα· ἡ εὐαίσθητος αὐτῆς καρδιά τέλειον κατεσπαράχθη, τὸ πνεῦμα ἐταράχθη, δὲν ἔδυνάμην νὰ ἀντίσχῃ ἐπὶ πλέον· ὁ νοῦς αὐτῆς ἀπώλεσε τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἐξетроχιάσθη, ἀπέπη, ἐντελῶς ἀπεμωράνθη, αἱ φρένες ἐταράχθησαν τῆς δυστυχούς, παράφρων φεῦ! ἀπέβη ἡ ὠραία Εὐθαλία. Εἶδομεν αὐτὴν ἐν τῷ κοιτῶνι κενοτάφῳ ποιοῦσαν ἐξ ἀνθέων τῷ ἀγαπητῷ αὐτῇ καὶ ἔδουσαν πενθίμως ἐπιτάφια.

Ἐνόησεν ἡ Εὐθαλία τίς ἦν ὁ φονεὺς τοῦ Γλαύκου· ὦ ναί, ὦ ράφρων, ἀλλὰ ἡ καρδιά της ὠμίλει πρὸς αὐτήν· τὸ ἔμψυτον τ